

NÉMETH RICHÁRD – SZOBOSZLAI-KISS KATALIN

A számok tükrében – A Jog-Állam-Politika 2020-2024 között megjelent lapszámainak statisztikai és tudománymetrikai elemzése

ABSTRACT

In this study, which reviews the last five years of Jog-Állam Politika, we use statistical and qualitative methods to analyse the authorship and content of the journal's issues, highlighting patterns of publication, research trends and author communities. The analysis of the data provided us with the opportunity to map the structure of the scientific author community and the composition of research networks, with particular attention to the gender, institutional background and affiliation of authors. The citation frequency, scope and thematic distribution of publications reflect the internal dynamics of the discipline, the increasing interdisciplinarity and the progress of international integration. The impact of digitisation, such as the increased use of DOI identifiers thanks to international databases and the management of manuscripts through the OJS platform, was a key factor in the analysis. Our aim with this research was not only to describe the current situation, but also to indicate a way forward for improving editorial policy and the culture of legal publishing in our journal.

Keywords: Jog-Állam-Politika ■ science metrics statistics ■ indicators
■ qualitative methodology ■ quantitative methods ■ retrospection

I. A JOG-ÁLLAM-POLITIKA FOLYÓIRATRÓL

A Jog-Állam-Politika évente 4 alkalommal jelenik meg nyomtatott és digitális formában, a jogász szakma neves képviselőinek írásait publikálja elsősorban a jogtudomány, az államtudományok, a politikatudomány és a társadalomtudomány területéről. A folyóirat 2025-ben immáron a XVII. évfolyammal jelentkezik.

A Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar Kari Tanácsa 2008. június 5-én döntött a kar kiadványa, a Jog-Állam Politika megalapításáról. A Kari Tanács felkérte a szerkesztőbizottság elnökének Bihari Mihály egyetemi tanárt, aki a főszerkesztői feladatokat

2009. február 11-étől látja el. A folyóirat első száma 2009 decemberében jelent meg. A Magyar Tudományos Akadémia IX. Osztályának Állam- és Jogtudományi Bizottsága a 2011. január 19. napján megtartott ülésén a „A” kategóriás minősítést adott a lapnak, amely azóta is „A” kategóriás minősítésű – ennek megőrzése a folyóirat eredményességét is igazolja.

A folyóirat alapítása óta a szerkesztőbizottság összetétele szinte változatlan; hazai és külföldi, nemzetközileg elismert jogtudósok. A JÁP 2019 óta nyomtatott és digitális verzióban is megjelenik, 2020-tól pedig DOI-számmal is ellátjuk a hivatkozásokat. A kiadvány honlapján a 2009 óta megjelent számok is elérhetők, ami nagymértékben növelte a lap egyes írásaira való hivatkozások számát.^[1] A DOI-számmal ellátott tanulmányok publikálási lehetősége óta a szerkesztőségbe érkező tanulmányok száma is megugrott. A digitalizálódó világ alól a tudományos írás sem kivétel. Az általános tendencia, hogy az elektronikusan elérhető cikkekre való hivatkozások száma is növekvő tendenciát mutat. A modern kor tudósai a digitális térben elérhető felületeket, adatbázisokat gyorsabban érik el, mint a nyomtatott, könyvtári körülmények között fellelhető műveket. A szerkesztőség tervei között szerepel a honlapon található írásokhoz egy gyorskereső modul bevezetése is.

Az alapítás óta eltelt időszakban a JÁP megszakítás nélkül megjelent, a kiadvány külső megjelenése nem változott. Továbbra is az Universitas-Győr Non-profit Kft. adja ki a lapot, a nyomdai munkálatokat a győri Palatia Nyomda végzi, a műszaki tördelésért a Cégarculat Kft. munkatársa, Nagy Anita grafikus felel, az olvasószerkesztést Németh Richárd okleveles gazdaságinformatikus, a Széchenyi Egyetem tanársegédje, doktorandusza végzi. 2022 óta Szerényi Gábor Munkácsy-díjas grafikus képei, sajtógrafikái díszítik a folyóiratot. A szerkesztés és kivitelezés teljes menedzselésért Szoboszlai-Kiss Katalin habilitált egyetemi docens felel, aki immáron 16 éve a Jog–Állam–Politika vezető szerkesztője. Munkájában Bihari Mihály főszerkesztő, valamint Deli Gergely és Kukorelli István szerkesztők vannak nagy segítségére. A folyóirathoz érkezett tanulmányok a beérkezést követően szakmai lektorálási folyamaton vesznek részt, két külső, anonim lektor véleménye alapján kerülnek publikálásra a kéziratok. A szerkesztőség örömmel közöl tematikus számokat, amelyek szélesíthetik a folyóirat ismertségét. 2022-ben Stumpf István professzor úr szerkesztésében jelent meg az Identitás különszám, amely a nemzeti identitást és az európai identitást hivatott körvonalazni. Ugyanebben az évben jelent meg a Szladits Károly emlékére összeállított tematikus rovat, amelyet Takács Péter professzor úr szerkesztett. Nagy sikert ért el a folyóirat Kukorelli István professzor úr 70. születésnapjára kiadott ünnepi különszámával, amellyel még abban az évben a Jogi Könyvszalon Közönségszavát is elnyerte a szerkesztőség.

A Jog–Állam–Politika szerkesztősége büszke arra, hogy a modern korunkat érintő kihívásokra is nyitott, a klasszikus jogi tudományterületek mellett

[1] Ld. <https://jap.sze.hu>, ezen belül a „Megjelent számaink” menüpont kiválasztásával tölthetők le a korábbi lapszámok.

számos kurrens, nagy etikai vitát kiváltó témákban is iránymutató publikációt közölt, mint a mesterséges megtermékenyítés etikai kihívásai vagy a géntechnológiák jogi kihívásai, a mesterséges intelligencia és kiberbűnözés problémái. 2024-ben egy új rovatot is indítottunk, amely Bibó István életműve előtt tiszteleg. A Bibó örökség-rovat örömmel fogad új, eddig fel nem dolgozott Bibó-dokumentumokat, -értelmezéseket, de korábban közölt és eddig nem közismert, fontos írásokat is. A szerkesztőség fontosnak találja a pártállam éveiben perifériára szorult tudósok emlékét ápolni, ezért rendszeresen jelennek meg az összmagyarság előtt példaértékű alkotókról, tudósokról szóló írások. Az elmúlt években különös figyelemmel voltunk a dunántúli régió közigazgatás- és vallástörténeti értékeinek bemutatására is, szélesítve a lap ismertségét és értékelését regionális szinten. Ezen tanulmányok a lap Műhely rovatában kapnak helyet, a folyóirat szaktudományos jellegét a Tanulmányok és a Fórum rovatok határozzák meg, megőrizve a lap fő profilját. A vizsgált időszakban a jogtudományi területek eloszlását tekintve igyekeztünk minden ágak teret adni, így a közigazgatástudományi, polgári jogi, nemzetközi jogi és jogelméleti tanulmányok mellett római jogi, büntetőjogi és kriminológiai cikkek is megjelentek szép számmal. A kiadvány cikkeire való hivatkozási számok is mutatják, hogy a folyóirat cikkeket értők olvassák és figyelik. Az MTMT^[2] adatbázisa szerint a Jog–Állam–Politika folyóiratnak 2025. április végén 1069 idézése volt. Összehasonlításképpen: a Pro Futurónak ugyanekkor 673 volt, míg a nagymúltú és évente nem négyszer, hanem havonta megjelenő Magyar Jog 5379 idézettségi számmal rendelkezik – lapunk az évi négy számmal és a 16 évvel számolva arányaiban a Magyar Jog hivatkozási számaihoz közelít. A szerkesztőség mindig örömmel fogad hazánkban tanuló, de nemzetközi területéről érkező PhD-hallgatóktól kéziratokat, a folyóirat ismertségéhez az ilyen írások is sokat adnak hozzá. Az idegennyelvű írások közül az angol nyelvű szövegek a mérvadóak, a szakmai lektorálást követően nyelvi lektoráláson is átesnek, ezt Hontvári Tamás szerkesztőtársunk végzi el.

A modern társadalomtudományi publikációs trendeket figyelve, a szerkesztőség is igyekszik azokkal lépést tartani. Az angol nyelvű absztraktok és kulcsszavak mellett a szerzői bemutatkozást és affiliációt is kérjük, a jövőben pedig az egyes szerzőknél a vezető tanulmányaikra kapott citátumokat is szeretnénk feltüntetni, különösen a Jog–Állam–Politikában megjelent cikkek esetében, ezzel is ösztönözve a preferált lapválasztást leendő szerzőinknél.

II. A KUTATÁS RELEVANCÍÁJA ÉS TUDOMÁNYOS ÉRTÉKE

A folyóirat lapszámainak statisztikai elemzése több szempontból is jelentősnek tekinthető, annak tudományos hasznossága több dimenzióban is értelmez-

[2] MTMT: Magyar Tudományos Művek Tára. A nyilvános keresőfelület elérhető: <https://m2.mtmt.hu/gui2/>.

hető. A hasonló kutatások hozzájárulnak a tudományos diskurzus strukturális és tartalmi mintázatainak feltárásához, lehetővé téve a jelen publikációs trendek értelmezését, a szerzők egymás közti kommunikációja hatékonyságának növelését, a kutatói közösség összetételének megismerését. A kvalitatív módszertan alkalmazása elősegítheti az aktuális publikációs gyakorlatok objektív feltárását, elsősorban a cikkek terjedelme, szerzői háttere és hivatkozási gyakoriságának trendjei szempontjából,^[3] mindemellett lehetővé teszi a kutatási témák és megközelítések időbeni változásainak azonosítását is. A szerzői közösség összetétele kvantitatív módszerekkel elemezhető, mely analízis (különös tekintettel a szerzők nemére, egyetemi beosztására) kiválóan fémjelzi a közösség diverzitását. Ez számunkra elsősorban a PhD-hallgatók számának reprezentáltsága megállapításához bizonyult hasznosnak. Továbbá, az adatok elemzése segíthet feltárni a jog- és politikatudományokban domináns kutatási irányzatokat, valamint a szerzői közösség szerkezeti sajátosságait (pl. egyetemi beosztások, nemek, intézményi kapcsolatok közötti korreláció). Ezen vizsgálatok elvégzése az utóbbi időben számos folyóiratnál és intézmények kutatási jelentésekben is jellemző.

^[4] A statisztikai modellek és mutatószámok^[5] (korreláció, szórás) feltárhatják, tisztázhatják a publikációs gyakorlatok és a tudományos minőség közötti összefüggéseket, például a nemzetközileg indexált folyóiratokban való megjelenés előfeltételeit^[6] – ez utóbbiból következtethetünk a kutatások interdiszciplináris jellegére^[7] vagy a nemzetközi szakirodalom integrációjára is.

A kurrens, legutóbbi trendek közül kiemelendő a digitalizáció hatása a tudományos kommunikációra, amelyet a folyóiratok online elérhetősége és a DOI-azonosítók^[8] használata is erősít, akárcsak a lehetőség, hogy szerzőink immáron az OJS-rendszeren^[9] is beküldhetik kézírataikat, és a teljes lektorálási folyamat ezen platformon keresztül bonyolítható, a bekezdéstől a korrektúrán át az elfogadásig. Emellett napjaink tudományos munkásságában egyre nagyobb teret kapnak az interdiszciplináris kutatások, és szép számmal jelennek meg jelen cikkünkhöz hasonló írások. Ilyen pl. a Statisztikai Szemlében megjelent áttekintés Dusek Tamás tollából, amely az általunk használtakhoz hasonló esz-

[3] A folyóirat háttéréről bővebben: Jog–Állam–Politika: A folyóiratról.

[4] Ld. pl. Sapientina tudományos kutatási jelentés, 2023-2024.

[5] Korrelációs elemzésekkel és mutatószámokkal kapcsolatban ld. bővebben: Simon – Berezvai – Kémény – Pusztai, 2024, 83-88.

[6] Publikálási feltételekről, kézirat összeállításával kapcsolatos javaslatokról ld. pl. Koch – Vanderstraeten, 2021, illetve Mallik, 2020, 12-23.

[7] Ahogy például Gárdos-Orosz Fruzsina is megjegyzi írásában: „A jog- és politikatudomány egyre inkább interdiszciplináris megközelítést alkalmaz, amit a hivatkozások diverzitása és a szerzői affiliációk elemzése is tükrözhet, például az alapjog-korlátozások magyarországi vizsgálatában.” (Gárdos-Orosz, 2024, 1-15.). Az interdiszciplináris kutatások besorolásáról, jellemzőiről ld. bővebben: Aboelela et al., 2007.

[8] A DOI-azonosítókról ld. Paskin, 2005.

[9] Az Open Journal Systems működéséről, hasznosságáról bővebben ír Willinsky, 2005, 504-519.

közökre építve szolgáltat értékes adatokat.^[10] A nemzetközi együttműködések számának növekedése, az egyre inkább kiterjedt, szélesedő kutatási háló jellemző napjaink kutatási irányzatát, ami a magasan jegyzett, indexált folyóiratokba való publikációs arányok növekedésében is megmutatkozik. Bár a Jog-Állam-Politika elsősorban magyar nyelvű cikkeket közöl, de teret ad idegen nyelvű írásoknak is, ami összhangban áll a nemzetközi trendekkel. Az aktuális irányvonalat tekintve, ugyanígy megfigyelhető a nemi szerepek egyensúlyba kerülése is, a tudományos közösségekben egyre nagyobb hangsúly kerül a nemek közötti egyenlőség és diverzitás vizsgálatára.^[11]

Legvégül, lapunk célul tűzte ki a Bibó-örökség fenntartását, ápolását, melynek keretében lapszámaink hasábjain rendszeresen adunk teret a Bibó Istvánnal kapcsolatos publikációknak, megemlékezéseknek. Ahogy azt már említettük, fontosnak tartjuk a leendő tudományos, értelmiségi generáció kiépülésének támogatását; ennek keretében rendszeresen biztosítunk publikálási lehetőséget doktorandusz hallgatóknak, sok esetben értékes tanácsokkal, pontról pontra kifejtett változtatási javaslatokkal és korrektúrákkal segítve előrehaladásukat.

Kutatásunk eredményei lapunk számára is hasznosíthatóak: hozzájárulhatnak a folyóirat szerkesztési politikájának finomításához, továbbá a jogtudományi kutatások metodológiai fejlesztéséhez, különös tekintettel az adatalapú komparatív elemzések lehetőségeire.

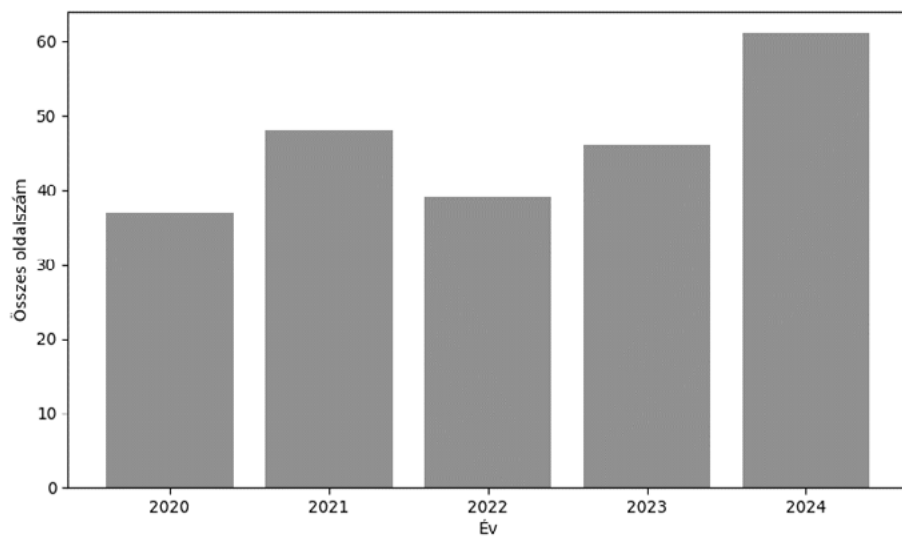
III. ADATOK ÉVENKÉNTI BONTÁSBAN

1. Cikkek és terjedelem

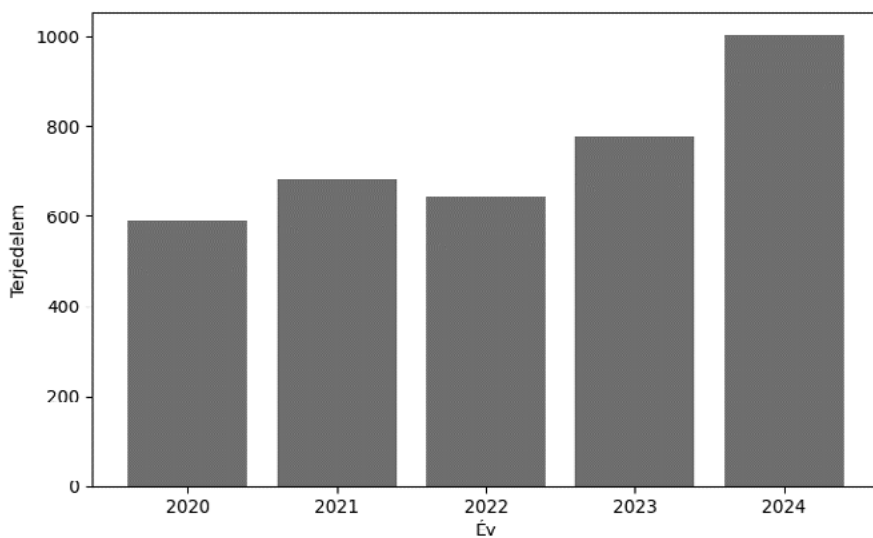
A vizsgált időszakban összesen 20 hivatalos lapszám jelent meg, minden évben pontosan 4 (további 4 különszám mellett – ezek bemutatása és elemzése nem képezi jelen írásunk tárgyát). A húsz lapszám mindösszesen 231 cikket foglal magában, ami számonként átlagosan 11,55 cikket jelent – ezek kiadványonként átlagban 13 szerző nevéhez fűződnek, hiszen több írás is társszerzővel közös műként jelent meg. A 231 tanulmányt 183 szerző jegyzi, amiből az is kiderül, hogy többen is vannak, akik egynél több alkalmmal közöltek írást kiadványunkban.

[10] Ld. Dusek, 2022.

[11] A legtöbb területen a nők továbbra is alulreprezentáltak. Erről ír pl. Casad et al., 2020.

1. ábra: Cikkek száma a lapszámokban, évenkénti összegzésben
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

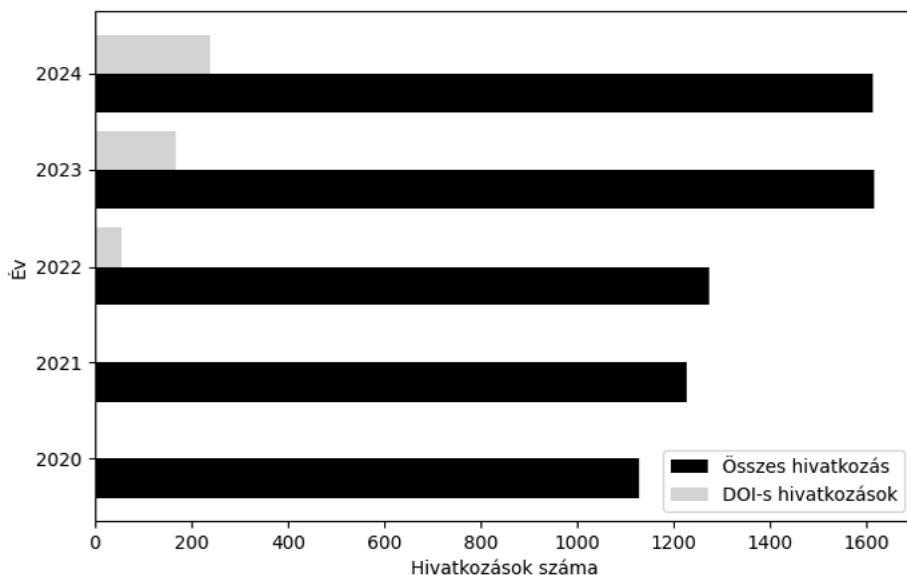
2. ábra: Terjedelmek oldalszámban megadva, évenkénti összegzésben
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

Amint az az 1. ábrán látható, a vizsgált időszakban 231 cikk jelent meg a Jog-Állam-Politika hasábjain. Ezek évenként a következők: 2020-ban 37; 2021-ben 48; 2022-ben 39; 2023-ban 46 és 2024-ben 61 darab kézirat érkezett be és bizonyult megjelenésre érdemesnek. A terjedelmet tekintve (2. ábra) a statisztika által lefedett időszakban az első évben 591 oldalnyi tartalmat lapozhattak olvasóink (ebben az évben egy lapszám átlagosan 148 oldal hosszú volt), majd rendre 682 (átlagos hosszúság: 171 oldal), 646 (átlag: 162), 775 (átlag: 194) és végül 1002 oldalnyit (251 oldalnyi átlagos lapszámhossz mellett). Az öt év alatt mindösszesen 3696 oldal terjedelemben jelent meg a periodika – átlagosan egy lapszám megközelítőleg 200 oldal, egy átlagos cikk pedig kerekítve 16 oldal hosszúságú volt.

2. Hivatkozások

Ha eltekintünk a hivatkozásokat (általában) nem tartalmazó kategóriák, a Recenzió és a Megemlékezés rovatokba sorolt cikkektől, hogy e tekintetben is némileg pontosabb képet kapjunk, évenkénti bontásban 582, 657, 626, 747 és 964 oldalnyi tartalommal bővíthették olvasóink tudományos ismereteiket – ez összesen 3576 oldalnyi tudományos tartalom.

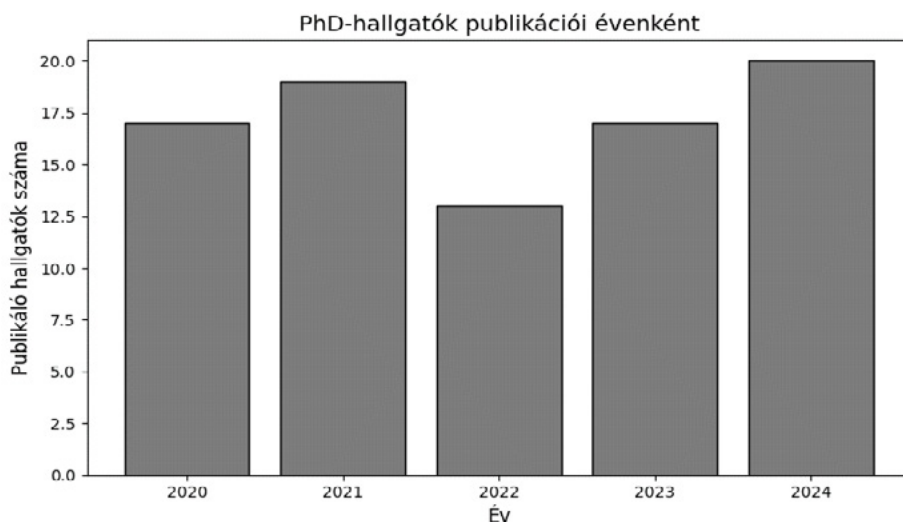
Megfelelve az „MTA-A” besorolással járó rangunknak és a követelményeknek, nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy a nálunk megjelent kéziratokban szereplő tények mögött releváns hivatkozások is álljanak. A 2022. évi utolsó számban, a Scopus-referált folyóiratok előtérbe kerülésével ezt azzal is kibővítettük, hogy a DOI-számmal ellátott hivatkozásokat külön is feltüntetjük az Irodalomjegyzékben, bátorítva arra szerzőinket is, hogy minél több, jó minőségű forrást használjanak fel kézírataikban.

3. ábra: Hivatkozások számának áttekintése naptári évenként
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

Amint az a mellékelt oszlopdiagramon is látható, fenti törekvéseinknek meglehetősen magas szinten sikerült megfelelnünk. 2020-ban 1127, 2021-ben 1226, 2022-ben 1274, 2023-ban 1617, míg 2024-ben 1612 darab hivatkozást találhatunk meg a lapszámokban (összesen 6856, évente átlagosan 1371 darab hivatkozást). Érdemes megfigyelni, hogy a források száma évente növekedett, ezt azonban némileg árnyalja a tény, hogy ez szorosan összefügg a lapszámok terjedelmének növekedésével. Amiben azonban egyértelmű az előrelépés, hogy a DOI-számok 2022 negyedik negyedévi bevezetése óta a DOI-számmal ellátott publikációk számossága egyértelmű növekedést mutat, 54, 168, majd 239 Scopus-referált hivatkozás formájában, ami a terjedelem növekedése indokolta megnövekedett számnál nagyobb mértékben emelkedett. A számok kedvelőinek azt is kiszámoltuk, hogy ez összesen 6856, évente átlagosan 1371, lapszámonként 343, cikkenként pedig 30 darab hivatkozást jelent.

Feloldva a kisebb ellentmondást a cikkek számának összessége és a szerzők száma között, kiemelnénk, hogy több olyan cikk is született, amelyet két vagy három szerző közösen vetett papírra – 2020-ban 3 ilyen írás, majd rendre 4, 5, 5 és 9 kézirat esetében szerepelt egynél több név a cím előtt.

4. ábra: A PhD-hallgatók által írt cikkek száma, évenként
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

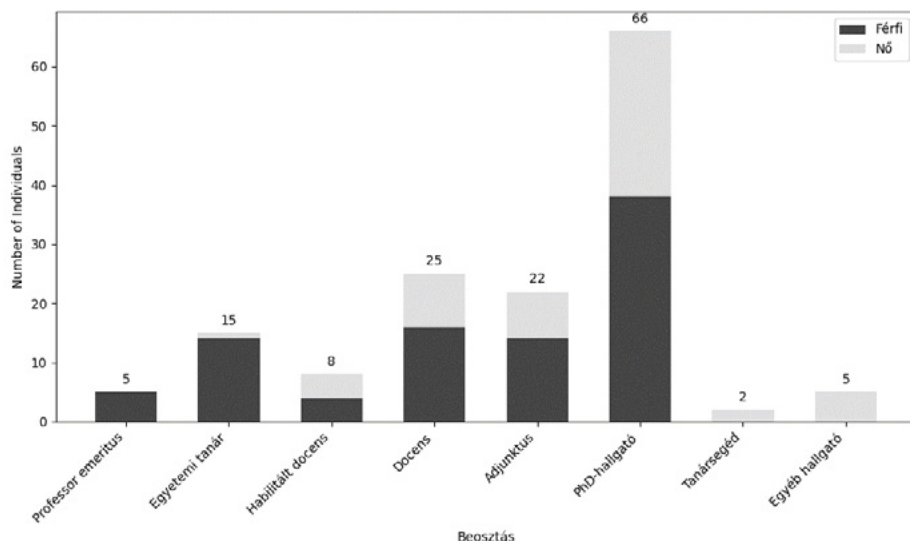
Már utaltunk rá a bevezetőben: kiemelten fontos feladatunknak tartjuk, hogy felületet biztosítsunk a szárnyaikat bontogató doktoranduszoknak. Ennek jegyében 2020-ban 17, 2021-ben 19, 2022-ben 13, 2023-ban 17, végül 2024-ben pedig 20 PhD-hallgató publikálta írását folyóiratunk különböző rovataiban.

IV. SZERZŐINKKEL KAPCSOLATOS STATISZTIKÁK

1. 1. A vizsgált minta nemek és pozíció szerinti összetétele

A már említett 231 cikken az 5 év alatt 183 szerző, 122 férfi és 61 nő osztozott. Az egyetemi, főiskolai felsőoktatási intézményekben az alábbi pozíciókat különíthetjük el a szerzőség tekintetében:

- 5 professor emeritus (mind az 5-en férfiak);
- 15 egyetemi tanár (14 férfi és 1 nő);
- 8 habilitált egyetemi docens (4 férfi és 4 nő);
- 25 egyetemi vagy főiskolai docens (16 férfi, 9 nő, közülük 2-en főiskolai docensek);
- 22 adjunktus (14 férfi és 8 nő);
- 66 PhD-hallgató (38 férfi és 28 nő);
- 2 tanársegéd (aki nem folytat PhD-tanulmányokat), valamint
- 5 fő jogász- vagy egyéb egyetemi hallgató.

5. ábra: A szerzők által betöltött pozíció, nemek szerinti bontásban
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

Az 5. ábrából az is jól látható, hogy arányaiban messze a doktoranduszok szerzték lapunk hasábjain a legtöbb tanulmányt, és az is figyelemreméltó, hogy a magasabb beosztású kollégák is szívesen jelentetik meg írásaikat a Jog–Állam–Politikában. Több a docens, mint az adjunktus, és 5 professor emeritus is megtisztelt minket írásaival. Ami a fenti kategóriákba nem sorolható, a felsőoktatáson kívül tevékenykedő szerzőket illeti, összesen 35-en vannak – közülük öten sajnos már nem lehetnek közöttünk, az ő írásaik posztumusz módon jelentek meg.

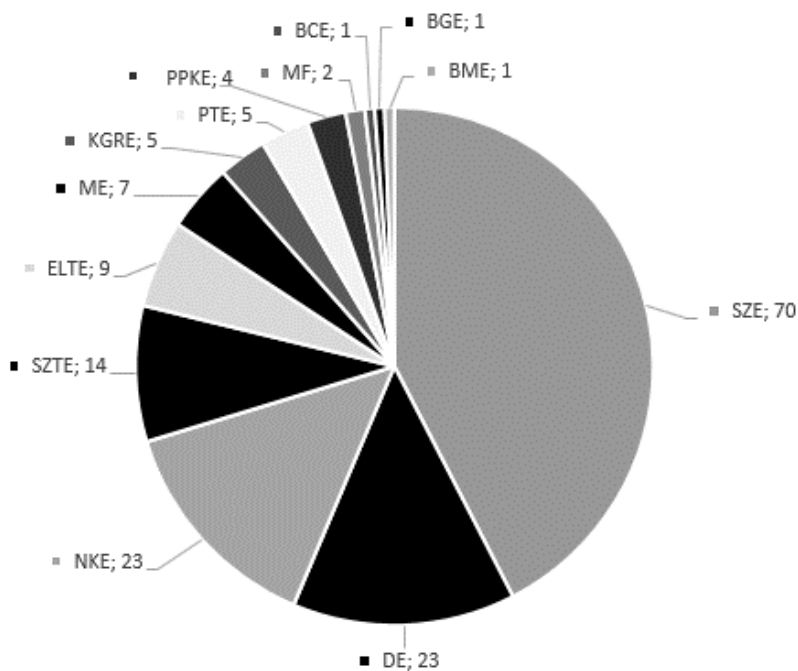
Fentiek mellett kifejezetten büszkék lehetünk arra, hogy magas tisztséget viselő, prominens személyiségek is több alkalommal publikáltak rovatainkban, köztük 1 rektorhelyettes, 1 dékán, 6 tanszékvezető, 4 tudományos főmunkatárs, 3 tudományos munkatárs és 2 segédmunkatárs.

2. A szerzők által megjelölt intézmények szerinti eloszlás

Az összesen 163, felsőoktatási intézményhez tartozó szerzőnk mindösszesen 13 egyetemről vagy főiskoláról érkezett, ezek a következők:

- Széchenyi István Egyetem, Győr: 70 fő;
- Debreceni Egyetem: 23 fő;
- Nemzeti Közszerződési Egyetem, Budapest: 23 fő;
- Szegedi Tudományegyetem: 14 fő;
- Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest. 9 fő;

- Miskolci Egyetem, 7 fő;
- Károli Gáspár Református Egyetem, Budapest: 5 fő;
- Pécsi Tudományegyetem: 5 fő;
- Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Budapest: 4 fő;
- Milton Friedman Egyetem, Budapest: 2 fő;
- Budapesti Corvinus Egyetem: 1 fő;
- Budapesti Gazdaságtudományi Egyetem: 1 fő, és végül
- Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem: 1 fő.

6. ábra: A szerzők által a bemutatkozásban megadott elsődleges intézmények megoszlása
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

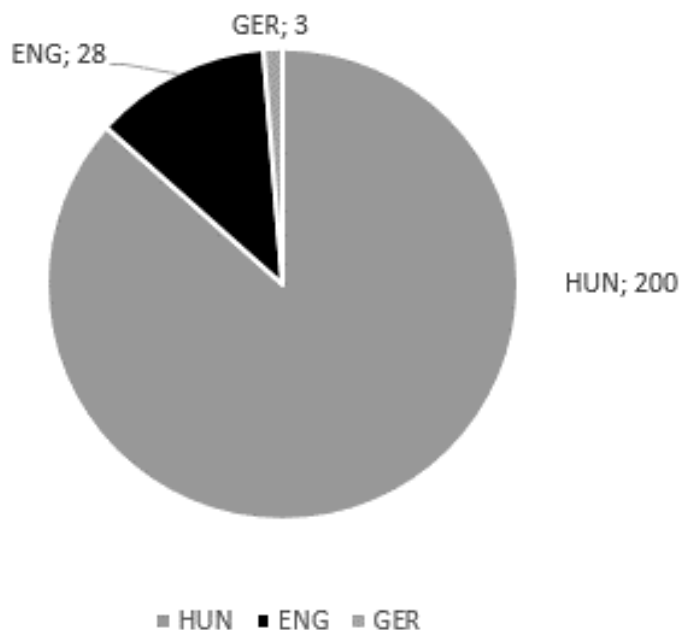
A szerzők affiliációjánál megjegyezzük, hogy csak az elsődleges adatot vizsgáltuk – tehát, ha valaki egynél több felsőoktatási intézményt adott meg, akkor is csak a legelső helyen szereplőt vettük figyelembe. Ahogyan az is fontos kiegészítés, hogy az egyéb, nem oktatási szférában lévő köz- és egyéb intézmények sem képezik részét az adathalmaznak, mivel kifejezetten az egyetemek megoszlására voltunk kíváncsiak.

Nem meglepő módon a legtöbben a Széchenyi István Egyetemről érkeztek (70 szerző, azaz 42%), de szép számmal képviselteti magát a Debreceni Egyetem és a Nemzeti Közszolgálati Egyetemi is (23-23 fő, 14%). A Szegedi Tudományegyetemről 14-en, az ELTE-ről 9-en, Miskolcra pedig 7-en publikáltak kiadványunkban – hogy csak a jelentősebb intézményeket említsük.

V. A CIKKEKKEL KAPCSOLATOS MEGÁLLAPÍTÁSOK

1. Megoszlás a tanulmányok nyelve esetében

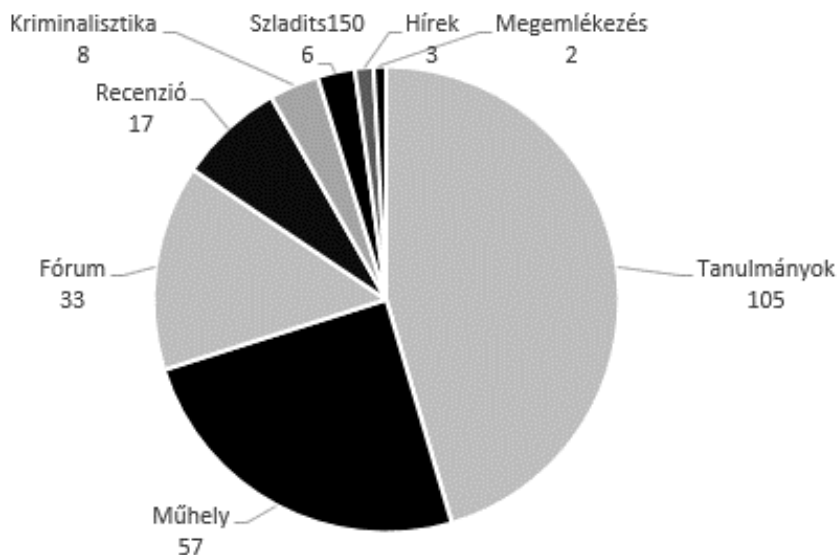
A tanulmányok nyelvét vizsgálva kiderül, hogy a vizsgált öt évben 200 magyar nyelvű, 28 angol nyelvű és mindössze 3 német tanulmány kapott helyet a megjelent írások között. Némileg árnyalja a képet, hogy szerzőinktől teljes angol nyelvű absztraktot kérünk, ezúttal azonban a kéziratok szövegét vettük figyelembe az értékeléskor. Érdekesség, hogy a százalékos megoszlást tekintve az idegen nyelvű írások jóval nagyobb arányban jelentek meg a Műhely vagy a Fórum rovatban, mint a Tanulmányok között.

7. ábra: Az egyes tanulmányok nyelve
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

2. A cikkek rovatok szerinti eloszlása

Ami a rovatokat illeti, az állandó kategóriák (Tanulmányok, Műhely, Bibó Örökség, Fórum és Recenzió) mellett időnként jelentkeztünk tematikus rovatokkal (Szladits, Hírek, Kriminalisztika, Megemlékezés) is. Itt messze a Tanulmányok a legfoglalkoztatottabb csoport, csaknem annyi írást közzeltünk e kategóriában (105-öt), mint az összes többiben együttvéve – a Műhely 57, a Fórum pedig mindössze 33 írással képviselteti magát.

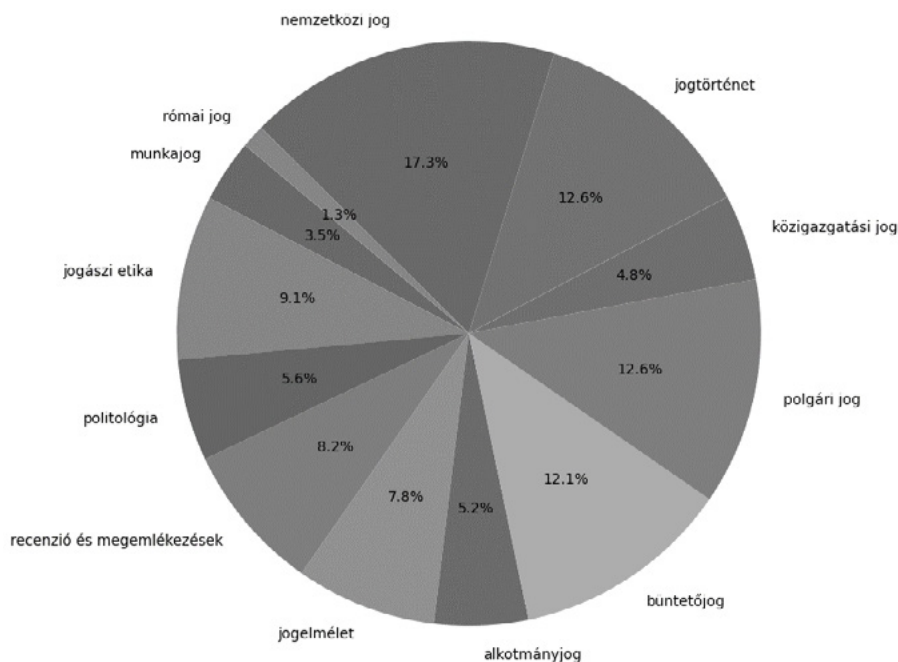

8. ábra: Az egyes rovatok megoszlása
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

3. A cikkek szakterület szerinti besorolása

Abban az esetben, ha a beküldött kéziratok tudományágak szerinti besorolását tesszük vizsgálat tárgyává, elmondható, hogy a feldolgozott időszakban a jogtudományi terület teljes spektrumának lefedettsége tapasztalható. 12 fő kategóriát határoztunk meg az osztályokba soroláshoz. Elsősorban a nemzetközi jog területéről közzölt a folyóirat publikációkat, a 40 szakcikk erős mezőnyt mutat. A jogtörténet, a polgári jog és a büntetőjog szinte azonos számban, közel harminc cikkel képviselteti magát, a jogelmélet (18 írás) és a jogászai etika (21 írás) a harmadik legpublikáltabb csoportba sorolható, de a 10 feletti írások számával a politológia (13), az alkotmányjog (12), valamint a közigazgatási jog (11) számossága is jelentős. Némileg alacsonyabb a munkajogi tudományágba besorolható cik-

kek száma (8), a római jog esetében pedig láthatunk némi visszaesést a korábbi évekhez képest, a négy év alatt csupán három cikket közöltünk lapunk hasábjain e témakörben. A vizsgálat tárgyát képező időszakban a jogtörténeti, bioetikai és jogelméleti tematikus számok vendégszerkesztővel történő közlései magyarázatul szolgálnak az etika, jogelmélet, jogtörténet témákban publikált cikkek relatíve magas számára. A nemzetközi jog kategóriába soroltuk az európai uniós jog témakörében közölt írásokat is, a többi kategóriához viszonyítva emelkedett szám ezzel is magyarázható. A négy év publikációi között olyan érdekességet figyeltünk meg meg, miszerint a polgári jog területéről több, fogyasztóvédelmet érintő tanulmány is megjelent, a nemzetközi jog esetében pedig a digitális kultúra, a mesterséges intelligencia és kiberbűnözés témakörök is több esetben megjelentek. Az alkotmányjog esetében az emberi méltóság fogalma, az alapjogok kérdése dominált. Politológia tárgykörben érdekességképpen jegyezzük meg, hogy Orbán Baláznak a doktori védése során a médiában is vita tárgyát képező cikke ebben a kategóriában jelent meg, mely vita a folyóíratra is ráirányította a figyelmet és emelte is lapunk ismertségét és értékét. Tudománytörténeti szempontból a Jog–Állam–Politika így ismét – és nem csupán a mesterséges megtermékenyítés témában közölt cikkeknek köszönhetően – erős sajtóvisszhangot kapott.

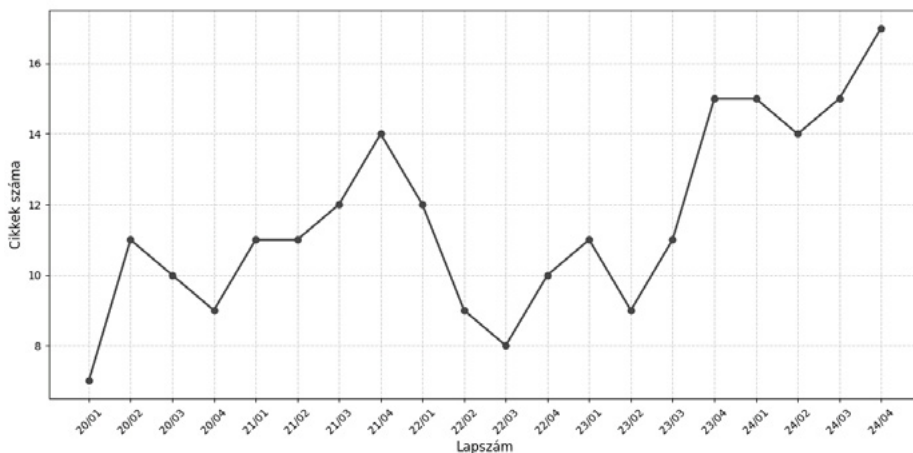
9. ábra: Tudományágak szerinti megoszlás
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

A „Recenziók és megemlékezések” kategóriába soroltuk azokat a szerkesztőség által közölt írásokat is, amelyek neves professzorainkról, tudósainkról, a szerkesztőséghez közel álló művészeinkről szóló megemlékezésekként jelentek meg: Gábor Lucáról, Schmidt Péterről, Kőrösi Tamásról, Órsi Zsuzsannáról. A folyóirat jogtörténeti és jogelméleti kategóriáiban több, Bibó Istvánról szóló több tanulmányt is közöltünk, amelyek megalapozták a 2025-ben elindított új rovatot, amelynek címe „Bibó István öröksége”. A rovat ötletadói Kukorelli István és Szoboszlai-Kiss Katalin szerkesztők voltak, akik évek óta közösen kutatják Bibó István életművét.

VI. AZ EGYES LAPSZÁMOK ADATAI

1. A cikkek száma lapszámonként

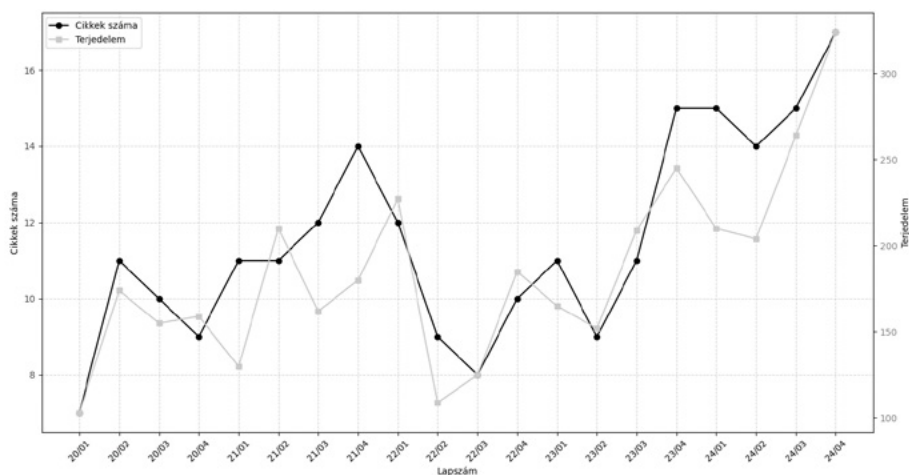
Ha az egyes lapszámokban megjelent cikkek számát vesszük górcső alá, megállapíthatjuk, hogy noha a cikkek száma meglehetősen nagy varianciát mutat, enyhe növekedés figyelhető meg a 2023-as év közepétől, a kezdetekkel hasonlítva pedig jelentősen megnőtt az egy folyóiratba bekerülő tanulmányok száma. A sokáig „élen járó” 2021/4. szám annyiból is különleges volt, hogy az NKE rektor-helyettese és karunk dékánja is ebben a számban jelentette meg kéziratát.

10. ábra: A megjelent cikkek alakulása lapszámonként
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

2. Az egyes lapszámok terjedelmének változása

A terjedelem – érthető módon – erős korrelációt mutat a megjelent írások számával, ugyanakkor célszerűnek láttuk (az eltérő skála okán) azt két külön Y-tengelyen érzékeltetni, hogy jól látható következtetéseket vonhassunk le.

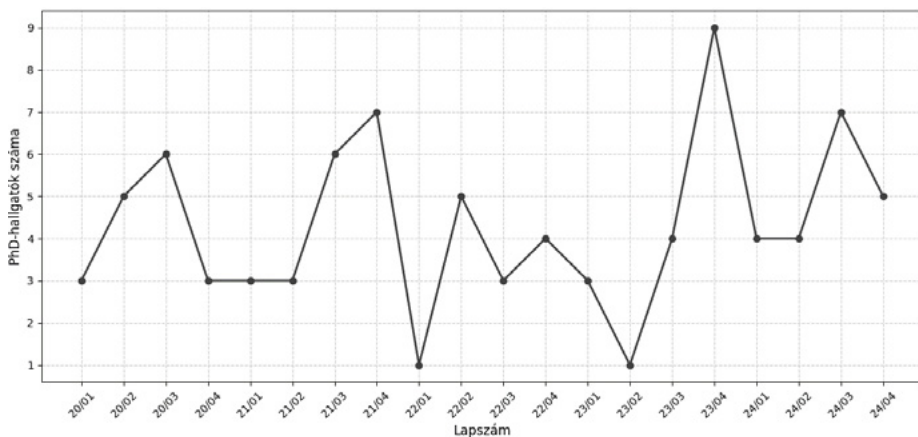

11. ábra: A megjelent cikkek és a terjedelem alakulása lapszámonként
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

Amint az egyértelműen kiderül a vonaldiagramból, a nagyobb terjedelem gyakorlatilag minden esetben több cikket is jelent egyben. Ez alól egyértelmű kivétel csak a 2021/1-es szám, ahol kifejezetten az átlagnál jóval rövidebb cikkek kerültek be az adott negyedévi kiadványba.

3. A doktoranduszok által írt cikkek számossága lapszámonként

Érdemes még említést tennünk a PhD-hallgatók által írt cikkek időbeni változásáról. Itt releváns következtetéseket nem lehet érdemben levonni, legfeljebb annyit jegyezhetünk meg, hogy átlagban egy lapszámban 4 hallgató jelentette meg kéziratát (a mediánérték 3), a 2022. évi első számban mindössze 1 doktorandusz, a 2023 negyedik negyedévi kiadványban pedig 9 doktorandusz is beküldte írását.

12. ábra: A PhD-hallgatók által beküldött tanulmányok száma lapszámonként
(Forrás: a szerzők saját szerkesztése)

VII. „LEGEK” ÉS ÉRDEKESSÉGEK

A statisztikai „dömping” mintegy zárásaként néhány érdekes adatot szeretnénk kiemelni a korábban közölt információk óceánjából:

- A leghosszabb lapszám a 2024/4. szám volt (324 oldal).
- A legtöbb cikket szintén ebben a számban jelentettük meg (17 írás).
- A 2023/4. számban 9 doktoranduszt is szerzőink között üdvözölhattünk.
- A 2024/3. számban igazán prominens szerzők jelentették meg tanulmányaikat; 3 professor emeritus mellett egyetemi tanárok, tudományos főmunkatársak és habilitált docensek is publikáltak, tovább emelve a lapunk színvonalát.
- A 2023/4. szám kifejezetten „nemzetközire” sikerült: 5 angol nyelvű cikk jelent meg akkor, ami a teljes lapszám egyharmadát jelentette.
- A leghosszabb, a vizsgált időszakban megjelent cikkünk Takács Péter professzor úr cikke a Szladits családról (40 oldalas).
- A legtöbb hivatkozás szintén a Szladits-kötetben található, Révész T. Mihály professor emeritus tollából (176 darab hivatkozás).
- Messze a legtöbb DOI-s hivatkozást az SZTE külföldi PhD-hallgatója, Muhammad Abdul Khaliq használta, Evaluating the Evolution of International Investment Law c. írásában (57 doi-szám hivatkozás).
- És végezetül: összesen 205 olyan cikk született, ami egyetlen szerző nevéhez fűződik, 26 cikket írt egynél több szerző.

VIII. ÖSSZEGZÉS

A modern kor nem kedvez a nyomtatott publikálásnak. Folyóiratunk mégis őrzi a guttenbergi hagyományt és nyomtatva is megjelenik a digitális verzió mellett. Az elektronikus könyvtárak gyors elérhetősége kedvez a kutatásoknak – a jogtudomány világa változó tudományág, éppen ezért az új digitális váltásra gyorsan reagál. Tudományos munkák közlésénél nem lehet ezt a változást sem figyelmen kívül hagyni. A Jog–Állam–Politika honlapján terveink között szerepel a közeljövőben egy olyan keresőmodul működtetése, amely az eddig megjelent cikkek között teszi lehetővé a gyors, kulcsszavas keresést, és amely a folyóirat hivatkozási indexét, olvasottságát nagymértékben tudná befolyásolni. Jelen tanulmányunkkal a tudománymetrikai statisztikai számítások alapján nyilvánossá kívántuk tenni a folyóirat elmúlt négy évének eredményeit. Terveink között szerepel a jövőben rendszeresen közölni hasonló összegzéseket, időről időre összevetve a most közreadott adatokkal.

IRODALOM

- Aboelela, Sally W. et al. (2007): Defining Interdisciplinary Research: Conclusions from a Critical Review of the Literature. In: *Health Service Research*. 42(1 Pt 1). DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1475-6773.2006.00621.x>
- Casad, Bettina et al. (2020): Gender inequality in academia: Problems and solutions for women faculty in STEM. In: *Journal of Neuroscience Research*. 99(1). DOI: <https://doi.org/10.1002/jnr.24631>.
- Dusek Tamás (2022): A Statisztikai Szemle 1990 után. In: *Statisztikai Szemle*. 2022/12. sz. DOI: <https://doi.org/10.20311/stat2022.12.hu1095>.
- Gárdos-Orosz Fruzsina (2024): Régi/új kiindulópontok a magyar alapjog-korlátozási rendszer és gyakorlat értékeléséhez. In: *Közjogi Szemle*. 2024/1. sz.
- Jog–Állam–Politika: A folyóiratról. (Elérhető: <https://jap.sze.hu/a-folyoiratrol#>. Letöltés ideje: 2025.05.04.).
- Jog–Állam–Politika: Megjelent számaink. (Elérhető: <https://jap.sze.hu/1-evfolyam-2009>. Letöltés ideje: 2025.05.04.).
- Koch, Tomás – Vanderstraeten, R. (2021): Journal editors and journal indexes: Internalization pressures in the semi-periphery of the world of science. In: *Learned Publishing*. 34(4). DOI: <https://doi.org/10.1002/leap.1390>.
- Mallik, Sarmila (2020): How to Write and Publish Your Article: Guidelines to the Young Researchers. In: *Journal of Comprehensive Health*. 5:(1). DOI: <https://doi.org/10.53553/JCH.v05i01.002>.
- MTMT: Magyar Tudományos Művek Tára. (Elérhető: <https://m2.mtmt.hu/gui2/>. Letöltés ideje: 2025.05.05.).
- Paskin, Norman (2005): Digital Object Identifier for scientific data. In: *Data Science Journal*. 4:12-20. DOI: <https://doi.org/10.2481/dsj.4.12>.
- Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem: Sapientina tudományos kutatási jelentés, 2023-2024. (Elérhető: https://sapientia.ro/content/kutatas/strategiak-jelentesek/2023-24/Kutatasi_jelentes_2023-2024.pdf. Letöltés ideje: 2025.05.07.).

- Simon Judit – Berezvai Zsombor – Kemény Ildikó – Pusztai Tamás (2024): *Kvantitatív elemzési módszerek, SPSS használata a kutatási gyakorlatban*. Marketing- és Kommunikáció-tudományi Intézet, Budapest.

DOI: <https://doi.org/10.14267/978-963-503-957-8>.

- Willinsky, John (2005): Open Journal Systems: An example of Open Source Software for journal management and publishing. In: *Library Hi Tech*. 23(4).

DOI: <https://doi.org/10.1108/07378830510636300>.

Szerényi Gábor grafikája